

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v **B.**, zastúpenej advokátskou kanceláriou **F.**, so sídlom v **B.**, proti povinnej **D. L.**, bývajúcej v **H.**, **o vymoženie 211,34 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 15 Er 601/2010, o dovolaní a odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 30. júna 2014 sp. zn. 9 CoE 133/2014, takto

r o z h o d o l :

Konanie o odvolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 30. júna 2014 sp. zn. 9 CoE 133/2014 **z a s t a v u j e .**

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a .**

Dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 30. júna 2014 sp. zn. 9 CoE 133/2014 **o d m i e t a .**

P povinnej náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Nitra poveril súdneho exekútora, aby vykonal exekúciu na základe rozhodcovského rozsudku z 29. apríla 2010 sp. zn. S. Stáleho rozhodcovského súdu, ktorý zriadila S. (ďalej len „označený rozhodcovský rozsudok“).

Uznesením z 11. septembra 2013 č. k. 15 Er 601/2010-33 Okresný súd Nitra vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. V odôvodnení uviedol, že po preskúmaní zmluvy o úvere a všeobecných úverových podmienok, ktoré tvoria súčasť zmluvy zistil, že v bode 18 je obsiahnutá rozhodcovská doložka. Poznamenal, že rozhodcovská doložka ako zmluvná podmienka v štandardne formulovanej zmluve alebo vo všeobecných obchodných podmienkach inkorporovaných do takejto zmluvy, ktorá nebola spotrebiteľom individuálne

dojednaná, a ktorá vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní je neprijateľnou podmienkou v zmysle § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka a ako taká je v zmysle ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná a teda bráni tomu, aby na základe nej vydaný rozhodcovský rozsudok mohol byť exekučným titulom. Súd prvého stupňa poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. marca 2012 sp. zn. 6 Cdo 1/2012 a vzhľadom na uvedené mal za to, že sú splnené podmienky na použitie § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku, exekúciu teda vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Nitre uznesením z 30. júna 2014 sp. zn. 9 CoE 133/2014 návrhy oprávnenej na prerušenie konania zamietol. Napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Povinnej nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd uviedol, že v predmetnom konaní nenastal žiadny z dôvodov prerušenia konania podľa osobitného zákona ani nie je potrebné obrátiť sa s navrhovanými predbežnými otázkami oprávnenej na Súdny dvor EÚ, preto s poukazom na uvedené odvolací súd návrhy oprávnenej na prerušenie konania zamietol. Ďalej uviedol, že zhodne so súdom prvého stupňa mal za to, že predmetný exekučný titul je v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko zaväzuje povinnú na plnenia, ktoré sú právne nedovolené a odporujúce dobrým mravom. Odvolací súd preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená odvolanie (vo výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania), ktorým žiadala napadnuté rozhodnutie v označenom rozsahu zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená aj dovolaním. Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Ďalej navrhla odložiť vykonateľnosť napadnutého uznesenia a konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie na základe čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní. Následne v dovolaní uviedla, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ustanovení § 237 O.s.p., keď súd rozhodol nad rámec zverenej právomoci (§ 237 písm. a/ O.s.p.); ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 písm. b/ O.s.p.); v tej istej veci sa

už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.); sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.); súd jej svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Ďalej uviedla, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a tiež aj to, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2 Cdo 17/2013, 2 Cdo 83/2013, 2 ECdo 20/2013, 2 CoE 28/2013, 2 ECdo 114/2013, 2 CoE 46/2013, 2 ECdo 178/2013, 2 ECdo 225/2013, 2 CoE 68/2013, 2 ECdo 313/2013, 2 CoE 115/2013, 2 ECdo 27/2014, 2 CoE 26/2014, 2 ECdo 57/2014, 2 CoE 41/2014, 2 ECdo 74/2014, 2 CoE 54/2014, 2 ECdo 76/2014, 2 CoE 67/2014, 2 ECdo 122/2014, 2 CoE 87/2014, 2 ECdo 161/2014, 2 CoE 113/2014, 2 ECdo 178/2014, 2 CoE 126/2014, 1 ECdo 209/2013, 1 CoE 59/2013, 4 ECdo 274/2013, 4 ECdo 294/2013, 4 ECdo 294/2013, 4 ECdo 200/2014, 4 CoE 90/2014, 5 ECdo 238/2013, 6 ECdo 75/2013, 6 CoE 76/2013, 7 ECdo 75/2014, 7 CoE 42/2014, 7 ECdo 148/2014, 7 CoE 93/2014, 8 ECdo 145/2014, 8 CoE 82/2014, 8 ECdo 160/2014, 8 CoE 90/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k odvolaciemu konaniu, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 146 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. februára 2015

JUDr. Jozef Kolcun, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová